

VAPENÄGAREN

Organ För Sveriges Vapenägares Förbund

Nr 1, februari 2019

Lösnummerpris 50 Kr

La Traviata = den vilseförda

Många domstolar har vilseförts av
Polismyndighetens lagtolkning ...

Innehåll

Inga lagändringar i sikte ..	2
Umeå gick vägen ...	3
Rättens ordförande vilseförd ...	3
Friad för vapenbrott	4
Event-skytte är utbildning	5
50-tal motioner, till vilken nytta?	6
Skanåkers krönika	7
Ljuddämpare för träning?	8
Domstolsutslag ignoreras ...	8
Opartiska domstolar ???	9
Polisens hemsida	9
Utställningar	10

Sid 11-14 endast till medlemmar

Ovederhäftigt om bly	15
Tidningsdebatt, fortsättning ...	16
Oklart om automatkrav ...	18
Polisens nya leksak	19
Verkställighetsföreskrift saknas ...	19
Ordförståelse ...	21
Miljönissar attackerar ammo ...	22
Vilseledande eller okunnigt?	24

Nu finns vi på Facebook!
<https://sv-se.facebook.com/SverigesVapenagaresForbund>

Sveriges Vapenägares Förbund
Stala 3358
472 97 VAREKIL

Telefon 0304-41171
Mobil 0739-426343
Mail: gbs.sekretariat@tele2.se (den äldre versionen med .swipnet.se fungerar också)
eller info@vapenagaren.se
Hemsida: www.vapenagaren.se

Årsavgift: 250 kr
Medlemstidning och fri rådgivning ingår.

Swish 123 221 20 33
Bankgiro 5649-2788
Plusgiro 341602-1

VAPENÄGAREN

Ansvarig utgivare: Gull-Britt Söderström
Redaktion: Gull-Britt Söderström, Pär Herrman

© 2018 Vapenägaren, där ej annat anges
Omslagsbild: Annons om La Traviata, den kända operan av Giuseppe Verdi

Inga lagändringar i sikte ...

I höstas gick svenska folket till val. Det blev en jämn fördelning mellan blocken och inget block fick egen majoritet. Men det blev stor ommöblering bland riksdagsledamöter, baserat på om partiet hade gått framåt eller bakåt i valet.

Sedan dess råder i vår högsta styrande församling en ren sandlåda. Alla de som är inblandade i denna cirkus har förlorat ansiktet inför sina väljare.

Hela regeringsarbetet ligger på sparlåga. Den avgående regeringen sitter som interimregering tills att en ny har bildats. Det är förstäligt om man inte vill göra så mycket när man inte har folkets stöd i form av en majoritet.

De lagändringar som skulle ha varit införda under hösten, t.ex. ändringarna i vapenlagstiftningen baserat på EU:s ändringsdirektiv till Vapendirektivet, låter vänta på sig. Detta är i och för sig inte av ondo, vår vapenlagstiftning är tillräcklig som den är och behöver endast marginella förtydliganden för att uppfylla EU-kraven.

Det har således inte ännu presenterats någon proposition till Riksdagen baserad på Kazimir Åbergs båda utredningar Ds 2018:1 och Ds 2018:30.

Vapenägaren har i tidigare nummer redovisat vad de olika remissinstanserna har svarat men grundläggande är att alla (med undantag av Polismyndigheten) är synnerligen kritiska till utredningarnas förslag. Dessa var inte bara baserade på EU:s ändringsdirektiv utan gick längre.

Men kanske är det av godo att förslag från de styrande låter vänta på sig. Kanske vi kan ha en förhoppning om att någon i dessa led lyften blicken, lutar sig tillbaka och ger tid till eftertanke. Tar sig en titt på hela vapenlagen från ett helikopterperspektiv.

Vad är målet med att ha en vapenlag? Vilka samhällsproblem vill vi undvika genom reglering? Hur har vi lyckats med den nuvarande lagen, är den effektiv och motiverad?

Vi kan ju ha en önskan, i det nuvarande politiska vakuum som uppstått, att våra politiker tar till sig av kritiken från remissinstanserna och kommer fram till att kanske en grundläggande analys av hela vapenlagen behövs.

Vi kan ju önska att vapenlagen

renodlas till att bara hantera frågan om vem som ska få inneha vapen, inte vad de ska användas till. Ty i grunden är ju ändamålet ett behov av vapnet, varför det behövs, för jakt, målskjutning, samling, skydd, uppvisning, test etc.

Kanske kan vi få en utredning till-satt som har som mål att just renodla de olika lagarna, utforma vapenlagen som en tillståndslag och jaktlagen om jakten och vilka jaktmedel som tillåts. Vi har ju den fördelen med vår tjocka lagbok att allt elände som vapen kan ställa till med (av kriminella, terrorister eller rena galningar) redan är förbjudet. Det blir ju inte mera förbjudet även om man upprepar förbudet ...

Kanske kan vi få till en bra lag som förhindrar alla dessa klåfingriga aktivistiska tjänstemäns tossigheter. Där man insinuerar att ett vapen med vikbar kolv kommer att tjuvjagas med om det tillåts för jakt. Detta medan samma bössa accepteras för att skjuta på pappfigur. Logiken haltar ... skulle det vara lättare att tjuvjaga om det står "ändamål jakt" på licensen?

Den modell som finns i många andra länder vore att föredra. Du godkänns som vapeninnehavare. Sedan får du köpa det du vill ha och använda det enligt de lagregler som finns för respektive ändamål.

Gull-Britt Söderström

Bra advokater med kunskap även om vapenlagstiftning:

Sebastian Scheiman
Scheiman Advokatbyrå AB
Box 24217
104 51 STOCKHOLM
mail: sebastian@scheimanlaw.se

Christian Nordin
Luterkort Advokatbyrå AB
Stortorget 17
211 22 MALMÖ
Tel +46 (0)706 – 39 78 42 och
+46 (0)40 – 10 33 90
mail: christian.nordin@luterkort.se

Umeå gick vägen ...

I Vapenägaren 5-2018 berördes i artikeln om RÅ 2010 ref 71 ett fall där Förvaltningsrättens i Umeå dom i mål 502-18 ansåg att den sökande skulle beviljas licens på ett manuellt repeterande kulgevär Tikka T3X för ändamål jakt. Sökanden och hans advokat hade sänt in en stor mängd expertutlåtanden som alla visade att Polismyndighetens åsikter inte hade stöd av verkligheten och Förvaltningsrätten delade denna uppfattning.

Denna för Polismyndigheten negativa dom kunde naturligtvis inte accepteras utan överklagades till Kammarrätten i Sundsvall.

Kort för jul kom Kammarrättens dom i mål 1886-18. Kammarrätten ogillade Polismyndighetens överklagande och bekräftade Förvaltningsrättens dom. Kammarrätten

ansåg att sökande *"hade visat att det aktuella vapnet är lämpligt för jakt. Vad Polismyndigheten anfört om vapnets egenskaper och konstruktion kan inte anses vara tillräckliga omständigheter för att ett tillstånd i nu aktuellt mål skulle motverka vapenlagens syfte att hindra brottslig verksamhet eller missbruk av vapen."*

Självklart kommer den resursstarka Polismyndigheten att överklaga Kammarrättens dom till Högsta Förvaltningsdomstolen. Polismyndigheten har ju satt det i system att driva sina teser ända upp i högsta nivån om man stöter på patrull i de lägre instanserna. Att man därigenom som myndighet orsakar medborgare stora kostnader bryr man sig inte om. Man behöver ju itne riskera att få betala dessa kostnader även om man förlorar målet.

Gull-Britt Söderström

Rättens ordförande vilseförd ...

Det som är anmärkningsvärt i Kammarrättens dom i mål 1886-18 är att rättens ordförande reserverade sig. Hon refererade (precis som Polismyndigheten) till ett antal domar där det sökta vapnet eller liknande vapen hade bedömts som olämpliga för jakt på grund av de egenskaper som Polismyndigheten hade åberopat (vikbar kolv, pistolgrepp, kan avfyras utan stöd mot axeln). Hon hävdade att det hade utvecklats en praxis för manuellt repeterande kulgevär med dessa egenskaper och militärt utseende att de inte skulle vara lämpliga för jakt. Därför ville rättens ordförande bifalla Polismyndighetens överklagande.

Det må ha utvecklats aldrig så mycket praxis men om denna praxis bygger på Polismyndighetens medvetet vilseledande citering ur en dom så är den som ett bygge på lösan sand, den håller inte för en storm.

Det som inte togs upp i detta mål är just den juridiska aspekten. Man hade koncentrerat sig på den tekniska delen av målet.

I parallellfallet i Jönköping som SVF driver har SVF däremot betonat den juridiska snedvridningen genom att Polismyndigheten medvetet har utelämnat första halvan av Regeringsrättens uttalande i rättsfallet RÅ 2010 ref 71.

Detta uttalande består av två meningar:

"Vid prövning enligt vapenlagen ska därför Naturvårdsverkets föreskrifter beaktas för att avgöra om ett visst vapen är lämpat för jakt. Polismyndigheten har emellertid att göra en självständig bedömning av om vapnet uppfyller kraven i såväl Naturvårdsverkets föreskrifter som vapenlagen."

Men Polismyndigheten har konsekvent alltid citerat enbart den andra av dessa två meningar. Då har man samtidigt vinklat innebörden till att bli att Polismyndigheten ändå skulle ha någon form av behörighet att avgöra ett vapens lämplighet för ändamålet, trots att det saknas ett bemyndigande för Polismyndigheten att avgöra frågan. Utan ett bemyndigande har en myndighet inte rätt att

fatta beslut i en fråga.

Dessutom har ingen domstol i världen något mandat att tilldela en myndighet större befogenhet än vad denna myndighet har fått från Riksdagen och Regeringen, via de olika bemyndiganden som vår lagstiftande församling ger.

Domstolen har en undersökningsplikt. Rätteligen borde Kammarrättens ordförande ha kollat upp i rättsfallet RÅ 2010 ref 71 vad det stod, inte bara som ett tanklöst eko repetera vad som anges i de senare domarna som alla lutar sig tillbaka mot Polismyndighetens urklippta halva citat från RÅ 2010 ref 71.

Om en grund är felaktig blir alla senare beslut som lutar sig mot denna grund också felaktiga. Det blir en dominoeffekt och vi lär få se alla ärendena falla den dag som en domstol tar sin uppgift på allvar och kollar upp det ursprungliga uttalandet i RÅ 2010 ref 71 emot vad som har citerats i de senare domarna.

Det är vår förhoppning att detta kommer att ske hos Kammarrätten i Jönköping. I sitt överklagande har SVF nämligen tagit upp just denna juridiska aspekt och hur snedtolkat Regeringsrättens uttalande har blivit. Det är första gången som en sådan analys har gjorts och det hedrar inte våra förvaltningsdomstolar att de i alla år efter 2010 okritiskt har svält Polismyndighetens argument

Friad för vapenbrott

Fyra unga män sysslade med vapenhandel och eventskytte. Polismyndigheten ogillade detta och anklagade dem för att olovligt hantera vapen.

Ärendet ledde till åtal. Åklagaren yrkade på fällande dom för alla fyra men Tingsrätten ansåg att tre av dem inte hade begått något vapenbrott. Den fjärde däremot (som dessutom är medlem i SVF och fullt medveten om vad vapenlagstiftningen kräver) dömdes av tingsrätten till 4 månaders fängelse. Dessutom skulle hans vapen förverkas och han skulle betala avgift till brottsofferfonden.

Han överklagade domen och hade hjälp av en duktig advokat. Eftersom den dömda är medlem i SVF fick advokaten ett sakkunnigutlåtande från SVF som visade att den dömda hade handlat helt i enlighet med vapenlagstiftningen. SVF:s representant var också kallad till rättegången som sakkunnigt vittne per video.

Sakkunnigutlåtandet hade även sänts till Polismyndigheten och vidare till åklagaren så att alla skulle vara införstådda med vad vapenlagstiftningen säger.

Dessutom kritiserade SVF Tingsrätten för att denna i sin bedömning hade citerat långa stycken ur de allmänna råden i Fap 551-3 och rubricerat dessa som "föreskrifter". En bedömning i en rättsskipning ska grundas på lag, enligt grundlagen (Regeringsformen 1 kap 1 §) och inte på allmänna råd.

Vi saxar ur SVF:s utlåtande:

Vapenlagen 3 kap skiljer tydligt på å ena sidan lån, som är ett självständigt handhavande av ett lånat vapen och som kräver lånelicens, och å andra sidan uppsiktslån, som innebär att vapnet endast får hanteras under uppsikt av ägaren eller annan behörig person. Lagtexten anger också vem som är behörig att låna eller låna ut ett vapen.

Om man har ett vapen på lånelicens är detta fullt jämställt med de egna vapnen. Man har samma ansvar för det lånade vapnet som för sina egna.

En licens är inte ett ägandebevis, det är endast ett bevis på att man får ha vapnet hemma. Samma sak gäller lånelicens.

Begreppet "provskjutning" är inte definierat i vapenlagstiftningen. En provskjutning kan utformas som ett "event" eller ett "öppet hus" hos en skytteförening. Anordnaren vill väcka intresse för skytte som idrott och på sikt få nya skyttar till idrottsrörelsen.

Ekonomiskt är det ingen större skillnad mellan "event-skyt-

te" och "prova på-skytte". I båda fallen får den intresserade betala en summa för ammunition och slitage på redskapen.

En köpare vill ofta provskjuta ett vapen innan han bestämmer sig.

Om man själv har vapen av samma typ är man behörig att låna motsvarande vapen. Det finns 11 huvudtyper och 2 undertyper. Så är t.ex. alla jaktvapen utom enhandsvapen EN vapentyp.

Lån får omfatta max 14 dagar. Behöver man längre tid får man söka en officiell lånelicens hos Polismyndigheten.

Det förekommer mycket ofta inom skytteföreningar att man får prova på varandras vapen. Alla letar efter det optimala vapnet som ligger perfekt i handen och uppför sig rätt vid avfyrning. Detta skiljer mycket från vapen till vapen och från hand till hand.

Vid en uppsiktsskjutning är det ägaren eller lånelicensinnehavaren som är ansvarig för vapnet. Detta kan inte överlåtas till en arrangör eller liknande.

Vapenvård och andra åtgärder är en naturlig del av hanterandet. Skytte består inte bara av skottlossning...

Det odefinierade begreppet "enstaka tillfällen" i vapenlagstiftningen är kopplat till utlånen, inte till låntagaren, och avser självständigt lån. Polismyndigheten har i detta fall gjort ett luddigt begrepp än mer luddigt. Menar man utlåning till samma person eller till flera olika personer?

Den dömda hade själv inte behörighet att låna alla de olika typer av vapen som skulle användas vid eventet. Han kunde därför själv endast medföra sina egna vapen och de han hade behörig lånelicens på. Därför tog han hjälp av de andra tre som hade behörighet på övriga typer av vapen. Alla fyra deltog således i eventet, var och en med ansvar för sina egna eller lånade (med lånelicens) vapen.

För att kunna få lånelicens på ett helautomatiskt vapen måste man själv inneha motsvarande licens.

Tingsrätten hade gjort det sagolika tankesprånget att eftersom den dömde var anordnare av eventet var han också ansvarig för alla vapen som användes. Att en domstol kan kläcka en så befängd tanke visar endast att sagda domstol inte har en susning om hur vapenlagstiftningen fungerar och inte har förstått det grundläggande i vapenlagstiftningen att var och en har ett personligt ansvar för sina egna och lånade vapen som han själv har lånelicens på. Det ansvaret kan man inte bolla vidare till någon annan. Det är ju vapen det handlar om, inte fotbollar

En fotboll är ett idrottsredskap som man kan langa iväg till vem som helst. Ett vapen däremot är ett idrottsredskap omgärdat av strikta regler för vem man får lämna det till.

Men med det överförda ansvaret som grund hade Tingsrätten dömt honom och menat att han hade begått vapenbrott eftersom han inte var behörig att låna de vapen som de andra tre hade medfört (och hade sina lånelicenser på).

Ett event är ett slags provskjutning. Intresserade kommer till arrangerande förening och får prova på att skjuta med olika typer av vapen. Men allt sker under strikt uppsikt av dem som äger vapnen (eller har dem på lånelicens) och under iakttagande av de grundläggande säkerhetsreglerna.

Det är ganska vanligt med provskjutningar. En potentiell köpare vill ofta provskjuta ett vapen innan han bestämmer sig. Om handlaren har en egen provskjutningsbana går man bara dit. Men annars kan handlaren låna ut vapnet på lånelicens för provskjutning. Om en medlem i skytteförening kommer till banan med ett nytt vapen blir det stor provskjutningsrunda bland alla skyttekamraterna.

När en förening ordnar provskjutning ställer i regel många medlemmar upp med sina vapen. Var och en är då ansvarig för sitt vapen och håller uppsikt med dem som får prova på att skjuta med vapnet. Detta är naturligt eftersom den som vill prova på oftast är ren nybörjare och behöver hjälp och handledning med allt.

Dessbättre hade Hovrätten en klarare syn på provskjutningar och utlåningsregler. Vittnesmålet från SVF:s representant, som var kallad till rättegången via videolänk, klargjorde

de för samtliga vad vapenlagstiftningen säger och att både den dömde och hans tre medhjälpare till punkt och pricka hade följt lagstiftningen. De tre medhjälparnas advokater hade efter vittnesmålet inga frågor att ställa utan var nöjda med redogörelsen.

De tre som redan friats i Tingsrätten fick detta bekräftat av Hovrätten och dessutom friade Hovrätten den dömde på alla punkter. Uttalandet var ganska skarpt:

”Hovrätten ogillar åtalet mot XX i dess helhet, ogillar yrkandet om förverkande av vapnen och häver beslagen samt upphäver åläggandet att XX ska betala avgift enligt lagen om brottsofferfond.”

En reflektion omedelbart efter rättegången och SVF:s vittnesmål var att åklagaren hade insett att hon inte skulle kunna vinna målet. Det märktes på att hon faktiskt inte hade några som helst frågor att ställa som var relevanta i förhållande till ärendet. Det hon mest anmärkte på var att det av SVF:s hemsida framgick att organisationen är rejält kritisk emot Polismyndigheten vilket naturligtvis bekräftades. På SVF:s kontor finns det hyllmeter av fall som styrker att det finns grund för att vara kritisk emot en myndighet som inte sköter sin uppgift i enlighet med lagstiftningen....

Gull-Britt Söderström

Event-skytte är utbildning

Enligt vapenlagstiftningen kan en skytteförening som är ansluten till en auktoriserad sammanslutning (skytteförbund eller liknande) beviljas tillstånd att inneha vapen men inte ett företag. Därför får många eventföretag rådet att starta en skytteförening. Då kan de söka föreningsvapen för sin verksamhet.

I den senaste vapenlagsutredningen föreslogs att även utbildningsföretag skulle få rätt att inneha vapen. Men endast auktoriserade utbildningsföretag. Vem som ska avgöra denna auktorisation angavs inte.

Så om ett eventföretag registrerar sig som ett utbildningsföretag skulle man då kunna få företagsvapen. Det skulle täppa till en lucka i lagstiftningen där lagstiftarna inte riktigt har hängt med i utvecklingen.

Inom föreningarna lär man nybörjare att umgås med vapen på ett ansvarsfullt sätt. Säkerhetsreglementet är en uppförandekodex som noga inpräntas i varje nybörjare. Våra vapen är sportredskap, inte mandomssubstitut, och vi måste ta ansvar för dem. På så sätt är idrottsskytte i än högre grad fostrande och lär oss att bli ansvarsmedvetna medborgare. Till gagn för hela samhället.

Gull-Britt Söderström

50-tal motioner - till vilken nytta?

I november gick den allmänna motionstiden i Riksdagen ut. Ett 50-tal motioner som berör vapen och jakt har lämnats in av främst M och C. Men har det någon effekt?

Kollar man tidigare motioner finner man att de i regel har avslagits. Antingen är det en ändring på gång eller också finns redan i lagtexten detta reglerat. Det finns nämligen motioner som slår in öppna dörrar

Det är inte i kammaren som besluten tas utan i respektive utskott. Där granskas vad man ska ta upp, utreda och sedan fatta beslut om. Att skicka in motioner är snarare att påminna om att partiet ifråga inte har släppt frågan utan fortfarande vill ta upp den.

Riksdagsmännen har en press på sig att lämna in motioner. Annars är de ju inte aktiva och motiverar inte sin plats i riksdagen.

Bland jaktfrågor är det främst säl och skarv som står i fokus för motionärernas intresse. Men även vildsvin och rovdjur får sin släng av slev. Däri ingår också ökade möjligheter till försäljning av vildsvinskött.

När det gäller vapenfrågor motioneras om att avskaffa licensplikt på ljuddämpare och att dessa ska behandlas på samma sätt som ammunition. Ja, men detta var ju just vad vapenlagsutredaren Kazimir Åberg föreslog så det finns ju redan på agendan.

Likaså motioneras om Polismyndighetens långa handlägg-

ningstider. Motionären vill att Riksdagen ska förtydliga för myndigheten att lagen ska följas. Företag som förlorar pengar på grund av att gällande lag inte följs ska kompenseras ekonomiskt. Begränsningen till max 4 + 2 skjutvapen för jakt bör avskaffas. En ny tillståndsmyndighet bör inrättas, femårslicenser ska tas bort och svensk vapenlagstiftning ska stå över EU:s direktiv, inte tvärtom. (Oj oj, det kan faktiskt inte Sverige besluta om så länge vi är kvar i EU.)

Några motionärer vill se samförvaltning av varg med Norge samt en översyn av rovdjurspolitiken.

En intressant motion berör Svenska Jägarförbundets uppdrag. Motionären anser att detta är en typ av uppdrag som inte ska falla under lagen om offentlig upphandling.

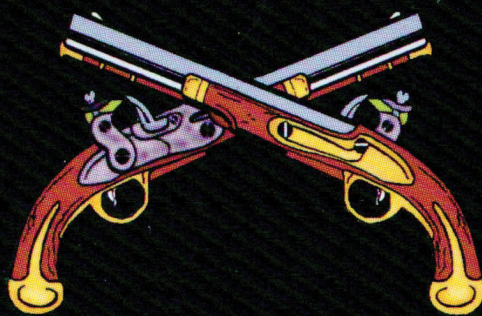
Organisationer som motarbetar jakt ska inte få bidrag ur Viltvårdsfonden. "Jägare ska inte finansiera en verksamhet som motarbetar deras intresse."

Flera partier påpekar att hot mot jägare måste tas på allvar. "Det utgör extremistiskt politiskt våld."

En motionär drömmer sig tillbaka och vill återinföra skogsvildren och visent i den svenska faunan.

Flera partier har skrivit samlingsmotioner om landsbygdsfrågor och verksamhet kring jakten.

SVARTKRUTSKÄLLAREN

SALUTKANONER

REPRESENTANT FÖR DAVIDE PEDERSOLI

**Folkungagatan 134
116 30 STOCKHOLM**

Tel/fax 08-6410361

Besök oss på www.svartkrutskallaren.com

Skanåkers krönika

Idrottsutveckling för alla !

Riksdagen och Regeringen har uttalat att idrotten ska vara till för alla och att alla ska kunna idrotta på sina egna villkor.

Regeringen har också i proposition 1998/99:107 uttalat att idrottsrörelsen ska vara självständig: *"För det andra bör ett aktivt stöd ges till en fri och självständig idrottsrörelse byggd på ideellt engagemang och som bedriver en bred verksamhet."*

Det är Regeringen som utser ordföranden för RF (Riksidrottsförbundet). Den nuvarande ordföranden Björn Eriksson har ett förflutet inom Polismyndigheten - han har varit rikspolischef. Det ingår i RF:s åtaganden att företräda svensk idrott i kontakten med myndigheter, politiker och samhället i övrigt. Kontakt med Polismyndigheten ingår i detta och med 3,1 miljoner medlemmar är RF en kraft att räkna med.

Idrottsrörelsen tillhör civilsamhället. Svenska Skyttesportförbundet (SvSF) ingår i RF som det förbund som handhar det internationella idrottsskyttet i landet. Det betyder att SvSF måste följa de regler som RF har satt upp. Med RF i ryggen är SvSF en maktfaktor att räkna med.

Svenska Pistolskytteförbundet (SPSF) är det största skytteförbundet i landet. SPSF är också en frivillig försvarsorganisation. Med Försvaret i ryggen är även SPSF en maktfaktor att räkna med.

Men har dessa insett sin potential? Nej. Som det visades i ett mycket uppmärksammat rättsfall som Polismyndigheten förlorade har de vikt sig för Polismyndighetens påtryckningar genom att ändra sin vapenpolicy så att anslutna föreningar inte får återropa respektive förbund om deras medlemmar (eller de själva) söker vapen för en föreningsegen gren.

Polismyndigheten har ju länge hävdade att föreningsegna grenar inte är tillåtna, bara sådana grenar som ingår i de auktoriserade sammanslutningarnas program. Därmed vill man sätta stopp för all vidareutveckling av skytte som idrottsgren. Att sedan Högsta Förvaltningsdomstolen förklarade att Polismyndighetens inställning inte följde

Foto: Lars-Kristian Bergh

vapenlagstiftningen viftas bort som ovidkommande.

Om inte skytteförbunden följer detta har Polismyndigheten hotat att återkalla deras auktorisation. Javisst, det kan Polismyndigheten göra. Med eftersom Polismyndigheten under mer än 3 år inte har behagat skriva några regler om vad auktorisation innebär (trots att man fått ett bemyndigande till detta) blir det svårt för en domstol att säga att Polismyndigheten har haft fog för att återkalla auktorisationen.

Men inget skytteförbund vågar ta strid emot den resursstarka Polismyndigheten. Man tvivlar på sina egna muskler och väljer att vara protektionistisk. Bara bevaka sitt inpinkade revir. Vidareutveckling, bah ...

Detta leder till att föreningar behöver skaffa sig egen auktorisation. Alternativt att man startar upp ett nytt skytteförbund som söker auktorisation. Med exakt samma regelverk som de existerande. Samma stadgar, samma säkerhetsreglemente (som ju har skapats av skytterörelsen) men med andra skyttediscipliner. Då blir det svårt för Polismyndigheten att neka auktorisation.

Om inte befintliga skytteförbund vill anamma att det finns vidareutveckling inom idrotten så får de nöja sig med att bli akterseglade. Då sågar man av den gren man sitter på. Utan att först pröva sin lans. Tvärtom, med mellan benen sin svans. Vilken dekadans !

Skytte är idrott och ska inte dikteras av myndigheter. Det är på tiden att vi inser detta och agerar därefter.

Hälsningar

Ragnar Skanåker

Behöver medlemmar i din förening bli professionellt tränade? Vill du förbättra ditt skjutresultat och samtidigt också din koncentrationsförmåga? Ragnar Skanåker är flitigt anlitad i Sverige och utomlands som tränare. Kontakta honom via hans hemsida www.skanaker.se.

Ljuddämpare för träning?

Våra organisationer i form av auktoriserade sammanslutningar (förbund) har utan eftertanke ändrat sin policy angående föreningsintygen för att tillfredsställa Polismyndighetens önskan att styra vilka vapen som tillåts i samhället. En konsekvensanalys av effekten av policyändringen lyser med sin frånvaro.

Att skriva ett föreningsintyg för en individ som är medlem, är aktiv i föreningen, att föreningen är ansluten till ett auktoriserat förbund och att man på föreningens program skjuter med sådant vapen som sökts överensstämmer med sanningen. Och det är meningen att detta ska intygas. Det är den funktionen föreningsintyget har.

Men om nu någon förening skulle hänvisa till ett eller flera förbunds auktorisation för ett vapen som inte ingår i förbundens verksamhet riskerar föreningen att uteslutas. Föreningen påstås då ha motarbetat förbundets intressen.

En fråga som våra förbund, i sin iver att vara Polismyndigheten till lags, kanske har missat är att det finns vapendelar som enligt vapenlagen ska betraktas som skjutvapen. En del av dessa vapendelar är utmärkta att nyttja vid grundträning men får inte användas i tävling, ty de ingår inte i vapenreglementet. Ljuddämpare är en sådan vapendel.

Ljuddämpare är ur vapenlagen synpunkt en tillståndspliktig vapendel som i tillståndshänseende ska betraktas om ett skjutvapen (Vapenlagen, 1 kap 3 § punkt f). Då krävs för att få tillstånd att inneha en sådan för målskjutning att ett så kallat föreningsintyg skrivs.

Alla vi som har hållit på med skytte en längre tid (30 - 40 år) har gjort erfarenheten att vår hörsel har påverkats negativt. Kanske vi inte kan belägga att det är just skyttet som är källan, men med stor sannolikhet har skyttet i alla fall medverkat till att skada vår hörsel. Detta även om vi har nyttjat de senast utvecklade hörselskydden av bästa kvalitet.

Domstolsutslag ignoreras ...

Polismyndigheten bryr sig inte om att Högsta Förvaltningsdomstolen i dom 6802-16 har förklarat att det inte råder något monopol för de auktoriserade förbunden att endast deras grenar berättigar till vapeninnehav.

I ett ärende nyligen ville Polismyndigheten avslå en ansökan på ett vapen för en föreningsegna gren med motiveringen att grenen inte fanns upptagen på ett auktoriserat förbunds program. Polismyndigheten återopade diverse policydokument hos de auktoriserade förbunden (vilka Polismyndigheten har tvingat förbunden att skriva, under hot om att annars bli av med auktorisationen) och ansåg därför det inskickade föreningsintyget ogiltigt.

Sökanden svarade att det inte existerar något lagkrav att även det auktoriserade förbundet ska ha skytte med sökt vapen på sitt program. Sökandens förening är ansluten till 3 auktoriserade förbund och all skytteverksamhet sker i enlighet med säkerhetsreglementet SäkB. Den blankett för föreningsintyg som Polismyndigheten har tagit fram är med-

Att vid träning kunna reducera skottljudet från bössan är ju inte direkt skadligt...

Vi lever även i svåra tider för skjutbanor. På många banor som en gång i tiden låg utanför samhällena har man idag märkt att bebyggelsen kommit närmare. Även toleransen i samhället för vår sports ljudnivå har minskat. Ja, inte bara för skottljud, även kyrkklockor som ringt sedan 1700-talet tolereras inte längre. Så att ta till den teknik som finns för att reducera bullerstörningar kan vara av godo.

Om en förening har en skjutbana som ligger i riskzonen på grund av buller (eller klagomål från nya grannar) uppmanar sina medlemmar att anskaffa ljuddämpare till sina vapen för att nyttja på träning är detta egentligen en lovvärd miljöåtgärd. De tillfällen dessa inte får nyttjas på tävlingar då de inte är tillåtna enligt det nationella regelverket är få i jämförelse med träningstillfällena.

Den stora frågan blir om föreningen riskerar att uteslutas ur sitt förbund för att man skrivit föreningsintyg för ljuddämpare som inte ingår i förbundens skyttereglementen ?

Samma fråga kan ställas om en medlem vill ha ett speciellt vapen eller en vapentyp som är utmärkt att bedriva grundträning med, men som i sitt utförande inte får nyttjas till nationella tävlingar. Väl att märka att Polismyndigheten vill tillståndsbelägga många idag licensfria vapendelar. Och för framtiden kommer fler och fler inskränkningar av vår sport.

Pär Herrman

vetet utformad för att utesluta föreningsegna grenar vilket strider mot Vapenförordningen.

Vapenförordningen 2 kap 3 § punkt 4 uppställer som krav att sökanden är aktiv medlem i en skyttesammanslutning (skytteförening), att föreningen är ansluten till en auktoriserad sammanslutning (godkänt förbund) och att föreningen inom ramen för sin egen verksamhet bedriver skytte med sådant vapen som ansökan avser. Samtliga krav var uppfyllda.

Hur de auktoriserade sammanslutningarna vill förhålla sig till föreningar som har föreningsegna grenar och utfärdar intyg för vapen avsedda för föreningsegna grenar ligger helt utanför Polismyndighetens befogenhet. Det ankommer inte på en myndighet att styra idrottsrörelsen som är en del av civilsamhället. Myndigheten ska endast följa existerande lagstiftning.

Vapenägaren följer ärendet ...

Johan Svensson

Opartiska domstolar???

Stiftelsen för Rättvis Skatteprocess har låtit opinionsinstitutet Demoskop undersöka vad praktiskt verksamma jurister har för uppfattning om processerna i våra skattedomstolar ("Skattemål i förvaltningsdomstol"). Resultatet var föga oväntat, hela 61 % av juristerna anser att domstolarna är partiska (samma erfarenhet som SVF har av förvaltningsdomstolarna). Det är endast 12 % av juristerna som anser att domstolarna är opartiska i sitt dömande. Dessutom anser hela 69 % av juristerna att det inte går att utläsa ur domen hur domstolen har resonerat i sitt dömande.

Motsvarande siffror för brottmålsadvokater var: 7 % anser att domstolen är partisk och 17 % kan inte utläsa skälen för domen.

Om de frågat om vapenmål hade siffrorna troligen blivit helt annorlunda, kanske upp till 99 % för partiskhet.

Det kan nämnas att Presidenten i Kammarrätten Stockholm har givit uttryck för att detta är allvarligt och att de flesta domare är förvånade.

SVF:s erfarenhet är att våra förvaltningsdomstolar vrider och vänder sig i vända för att hitta något som ger skäl till att döma så som Polismyndigheten vill. Vi har sett Benelli-fallet (samhälleliga skyddsintressen), Tikka T3- och Ruger RPR-målen (alltför militärisk) osv. Och ibland när vi läser domskälen så borde domen ha varit till fördel för den sökande, men domstolen gör på slutet en kovändning i själva domen.

Polisens hemsida

Vi har tidigare skrivit om Polisens hemsida och den information som man får ut till allmänheten. Polismyndigheten verkar även här, likt vid sin hantering av vapenlicenser, vilja vara lagstiftare. Polismyndigheten utökar lagarna i sin information till allmänheten, helt oförstående om våra grundlagars och förvaltningslagars betydelse. SVF har bl.a. anmärkt på deras information om transport respektive förflyttning med vapen. Polisen hade skrivit att magasin SKA vara urtagna ur vapnet, dvs att det skulle finnas ett sådant tvingande lagkrav.

SVF uppmärksammade att Polismyndighetens hemsida hade regler för vapensamling som till stor del var hämtade från de 2,5 sidor allmänna råd som finns i FAP 551-3. Bara den skillnaden att alla BÖR hade bytts ut mot SKA... SVF frågade var Polismyndigheten hade funnit lagstöd för sina krav. Efter lång tid svarade Polismyndigheten med hänvisning till just de allmänna råden i FAP 551-3 och menade att detta var lagstödet för att skriva SKA.

SVF genmälde att allmänna råd inte har samma juridiska status som lag, förordning eller föreskrift samt att Polismyndigheten inte har lagstöd för att påstå att något SKA om det inte är omnämnt i lag. Till svar tackade Polismyndigheten för påpekandet och meddelade att man skulle vidarebefordra informationen till den delen av Polismyndigheten som håller i webbsidorna. En månad efter att SVF upplyst Polismyndigheten om att allmänna råd inte har samma status som lagar, förordningar och föreskrifter ändrades hemsidan. Alla SKA blev utbytta mot BÖR, som det ska vara enligt grundlagen.

Nu har en översiktlig genomgång av domare vid Kammarrätten i Stockholms gjorts. Av 70 domare kom 60 från förvaltningsrätten, av de 70 hade 26 kommit direkt från Skatteverket eller Finansdepartementet. 3 kom från Skattenämnden. Endast 5 kom från advokatbyråer som sysslat med skatterätt. En överväldigande majoritet av domare är hämtad från statsapparaten och myndigheter. Det som kanske saknas är hur många som totalt, innan de blev domare, kommer från olika myndigheter (utifrån siffrorna kan man sluta sig till att 65 kommer från myndigheter/departement/skattenämnd och 5 från verkligheten).

I skattemål precis som i vapenmål (med Skatteverket respektive Polismyndigheten som motpart) har en så kallad vinnarkultur etablerats, dvs juristerna ska vinna sina mål till varje pris. Eller, som vi uttryckt det tidigare, det gäller att FÅ rätt, inte att HA rätt.

Om det ser likadant ut för andra domstolar som för Kammarrätten i Stockholm så börjar ett mönster träda fram. Domare kommer från myndigheter, och vem vill kritisera sin tidigare arbetsgivare/arbetsplats? Det kan ju vara så illa att dessa domare tidigare varit myndighetschefer och därmed satt den så kallade vinnarkulturen på plats. Inte kan man väl med gott samvete kritisera sin egen skapelse?

Pär Herrman

Butterflykniv där skaftet viks runt bladet

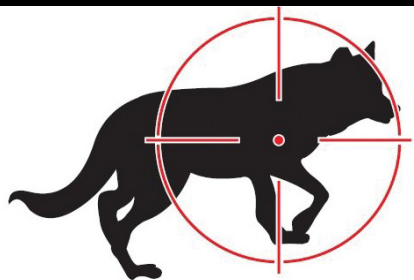
Men inte verkar Polismyndigheten har riktigt förstått ändå att man måste ha lagstöd för att som myndighet kunna påstå det ena eller det andra till allmänheten. SVF uppmärksammades på att Polisen på sin hemsida angående "knivar och andra farliga föremål" upprepar beteendet ovan. Myndigheten har tillfört fler objekt som farliga föremål utöver vad lagen föreskriver. Som exempel på farliga föremål anges butterflyknivar, sablar, svärd och knogjärn.

Polismyndigheten påstår att det är förbjudet att sälja dessa föremål - utan att upplysa om att förbudet gäller enbart försäljning till personer under 21 år.

SVF skrev till Polismyndigheten om denna del av deras hemsida, om Polismyndigheten kunde peka på lagstöd för sina påståenden. Som exempel togs upp att de påstår att det krävs införseltillstånd för sablar och svärd.

I skrivande stund har inte Polismyndigheten svarat på SVF:s brev men det kan konstateras att hemsidan blivit uppdaterad. (Inom parentes kan nämnas att det inte krävs införseltillstånd för sablar och svärd, men underligt nog så krävs det alltså införseltillstånd för en så kallad butterflykniv - det är i själva verket en variant av fällkniv - som i Hollywoodproduktioner gör sig bra på vita duken men fortfarande bara per definition är en fällkniv.)

Pär Herrman

www.vargjakt.nu

KÖPES

Original revolverar Colt Army/
Civil

i gott skick

Original target/duell pistoler typ

Kuchenreuter, i gott skick

Maila till so.kristiansson@telia.com

Tel 031-444757 eller 0702-652795

SÄLJES

Blykulor kaliber .38, ca 1500 styck

Leif Hallén 0706-434939

Blackpowder firearms

**SKYTTESERVICE
ÄNGELHOLM**

**ALLT FÖR
SVARTKRUTSSKYTTEN!?**

Mer än 450 st svartkrutsvapen
i lager! Kulor, krut, tändhattar
och mycket mera!

VÄLKOMMEN!

Adress: Telefon:
Danielslundsg.48 0431-41 17 86
262 62 Ängelholm Mån. - Fre. 13-18

ÄLGSKADFONDSFÖRENINGEN
Sveriges ledande oberoende aktör inom vilt- och trafiksäkerhet

WWW.ALGEN.SE TEL: 0474-10212 BOX 101, 360 70 ÅSEDA

Alla som är ute i trafiken borde ta till sig den information som finns på Älgskadefondsföreningens hemsida www.algen.se

På Elmia visade man en helt ny simulator där man kunde få uppleva hur det var att krocka med en plötsligt uppdykande älg. Man har även en krock älg-motorcykel i simulatoren.

Dämpa farten! Det räddar liv!

Utställningar

3/2 Göteborgs Militariamässa, Kviberg
OBS! Ändrad datum !!!!

14/4 Stockholms Militariamässa

21/4 Malmö Vapenmässa

24/5 - 26/5
Game Fair, Tullgarn

30/5 - 1/6
Elmia, Jönköping

Reflektion om bly:

Den stora lögnen är ett begrepp inom propaganda som myntades av Adolf Hitler i *Mein Kampf*. Det syftar på en lögn som är så kolossal att folk (läs: EU) utgår ifrån att ingen skulle ha mage att ljuga så stort.

Önskas köpa

Pumphagelgevär Winchester, Remington eller Benelli kaliber 12
Anders, tel 070-2728376

Ovederhäftigt om bly

När en myndighet inom EU har fått ett uppdrag att genomföra EU:s kemikalielagstiftning borde man kunna förvänta sig att denna myndighet är objektiv ... Den rapport som ECHA (European Chemical Agency) presenterar om bly är snarare miljönissarnas partsinlaga än en vetenskaplig rapport.

På sid 22-23 återfinnes en synnerligen kritisk tjeckisk recension av rapporten.

Någon hänsyn till etiska eller säkerhetstekniska aspekter (oavsett om det gäller det vapentekniska eller djuretiska) saknas helt.

Bly har använts av människan i över 4000 år. Rent metalliskt bly är inte vattenlösligt utan kräver någon form av syra för att lösas upp. Det räcker inte med surheten i det nedfallande regnet - om regnet hade rätt surhetsgrad skulle vi ha större problem än bly, vi skulle inte kunna leva här.

Bly används i ett otal kemiska föreningar varav många är syrabaserade. Det är snarare här man borde sätta in stöten och söka fasa ut användningen av bly. När man tog bort blyet ur bensinen var detta en enorm vinst för naturen.

Om man nu verkligen ville göra något för att eliminera bly (som är ett grundämne som nybildas hela tiden) borde man ju förbjuda brytning och framställning av bly. Men nej, det är specifikt blyammunition och blysänken för fiske som man fokuserar på och vill förbjuda. Det är lätta måltavlor; det är svårare att ge sig på industriell användning av bly, t.ex. blybatterier.

Bly är faktiskt godkänt för förslutning av konserver just för att blyet inte påverkas av innehållet.

Att fåglar kan skadas av att plocka i sig blyhagel har sin naturliga förklaring. Haglen bearbetas i krävan till blydamm.

Om bly vore den miljöfara man vill göra gällande skulle krigsskådeplatserna i Europa ha resulterat i en enorm miljökris. Det har ju deponerats miljoner ton bly i markerna. Men som vanligt handlar det om metalliskt bly som inte är biotillgängligt och inte tas upp av växter.

Johan Svensson

Div. ammunition, kulor, hylsor

Följande äldre och ny ammunition finns i mindre antal:

5.6 Vierling (5.6x35R), 22 Hornet, 22-250, 222R helmantlad, 22-250, 5.6x52R, 220 Swift, 6.5x57R, 6.5x58R, 6.5x68, 7x64, 270 W, 7x61, 7x64, 3000 Sav., 303 Sav., 303 Br., 308 N.m., 35 Rem., 9.3x62 Silverblix, 9.3x64, 375 H&H, 45-70, 458 W.m.

Kulor och tomhylsor för handladdning.

Tel 0292-50555

Restlager vapenmaterial

Stor sortering av kikarfästen, magasin, hagelchoker, kolvar, utgående och udda kulammunition, lädercase, läderfodral.

Diverse jaktkuriosaartiklar.

Laddverktyg, tomhylsor.

Några nya och begagnade fina jaktvapen.

F:a Jakt o Skytte, Tärnsjö, 0292-50555

Önskas köpa

Colt 1860 Army, eller Colt 1851 Navy

Anders, 070-2728376

Säljes:

Diverse vapen, mest jaktvapen. Samtliga är i gott skick och från kända tillverkare.

Ett jaktvapen kula/kombi har kikarsikte men kan också säljas utan kikarsiktet.

Bland prickskyttevapnen finns ett gevär i kaliber .22LR samt tre pistoler och en revolver.

Vapnen säljes till cirka halva nypriset.

Walle, tel 070-3772474

REPLIKOR

VAPENDELAR - TILLBEHÖR

Besök vår Webshop och hemsida

www.stockholmsvapenfabrik.se

**JÄGARNAS
RIKSFÖRBUND**

Var med och påverka jakten i Sverige

Jägarnas Riksförbund är en rikstäckande intresseorganisation som bevakar jägarnas intressen och arbetar för att du som jägare ska få ut det mesta möjliga av ditt intresse för djur, natur och jakt.

För oss är det viktigt att jakten bedrivs under största möjliga frihet och utan onödigt krångel.

Vi anser att det är du som jägare som bäst kan bedöma hur jakt ska bedrivas på den mark där du jagar.

ANSVAR - FRIVILLIGHET - SAMARBETE

www.jagarnasriksforbund.se

Tidnings-

Är SVF verkligen en seriös organisation?

På Kristianstadsbladets ledarsida onsdagen den 24 oktober skriver ordföranden för Sveriges Vapenägares Förbund (SVF), Ragnar Skanåker, att "SVF verkar för en vettig och seriös vapenlagstiftning".

Inledningsvis beskyller han mig för många sakfel i det inlägg som jag skrev om viljan hos vissa personer och organisationer att legalisera bland annat halvautomatiska militärliknande skjutvapen med extremt stor magasin kapacitet för jakt och varför Polisen ska sköta vapenlicenshanteringen. Vidare anser han mig vilja "återinföra den ordning som rådde före att Magnus Ladulås kom till makten". Han orerar också om Skatteverket, polisens fartkontroller med mera.

Ser man istället till fakta så har Polisen rätt, och skyldighet, att skriva vissa tillämpningsbestämmelser med anledning av Naturvårdsverkets beslut om utnyttjande av vissa jaktmedel. Denna föreskriftsrätt har Polisen fått för att de har kunskap om olika skjutvapen, deras möjliga utnyttjande och deras farlighet för allmänheten. Detta med syfte att bland annat minska risken för att halvautomatiska skjutvapen av typ AR-15 utnyttjas för illdåd, såsom vid till exempel skolskjutningarna i USA.

Likaså är det Polisens ansvar för att i största möjliga mån bromsa anskaffning (under täckmantel av att de är lämpliga för jakt) av militära pricksskyttevapen som de facto har föga eller ingen roll inom seriös skyttesport och än mindre för jakt. Pricksskyttegeväret Tikka T3x TAC A1 med 10 skotts magasin kapacitet är exempel på ett sådant vapen, och vapen av den typen har i USA utnyttjats av skyttar som på extremt långs håll ägnat sig åt att döda fotgängare, bilister med flera. Låt oss i Sverige slippa sådana skjutvapen, och sådana brukare – så att det inte blir som i USA, där det finns uppskattningsvis drygt 350 miljoner skjutvapen, det vill säga fler än antalet invånarna i landet, och antalet dödade är därefter. 2013 dödades i USA, i skjutvapenrelaterade händelser, ca 35 000 personer – och årsantalet har inte minskat sedan dess. Detta innebär att det i USA, på två år, dödas fler personer av skjutvapen än alla amerikanska soldater som dödades under hela Vietnamkriget.

Därför är det viktigt att Polisen, genom författningstext och praktiskt agerande,

debatt, fortsättning ...

håller igen vad avser att tillåta vissa skjutvapen i Sverige. Vid jakt skall för jakt ämnade skjutvapen utnyttjas, och vid olika grenar av skyttesport skall därför lämpade och avsedda skjutvapen utnyttjas. Diverse spektakulära skjutvapen avsedda för militär eller polisiär verksamhet passar mycket sällan in i det sammanhanget.

Läser man SVF stadgar får man bilden av att organisationen är seriös, men läser man vad dess representanter skriver i olika vapenärenden – och den hetsjakt och ibland ren personförföljelse som skett mot Polisen och dess företrädare – så blir bilden en helt annan. Förbundsordföranden Ragnar Skanåkers skrivelser är intressanta att läsa, och återfinns på SVF:s hemsida. Ragnar Skanåker är Sveriges genom tiderna skickligaste och mest meriterade tävlingsskytt, men extremt god skjutskicklighet går tyvärr inte alltid hand i hand med extremt gott allmänt omdöme.

Lars-Henning Persson

Fd officer och tillika mångårig seriös vapeninnehavare

VÅRT RÄTTESNÖRE HAR ALLTID VARIT LAGEN

Jo, Lars-Henning Persson, SVF är en seriös organisation. Vårt rättesnöre har alltid varit LAGEN och att våra lagar ska följas, av myndigheter och domstolar såväl som av medborgare och organisationer. Det är inskrivet i grundlagen (Regeringsformen) 1 kap 1 § att all makt utövas under lagarna och Riksdagen är folkets främsta företrädare. Det är Riksdagen som stiftar lagarna, med viss delegation till Regeringen och/eller myndighet, efter bemyndigande.

Om du känner till Naturvårdsverkets föreskrifter så borde du veta att jaktvapens magasinskapacitet är strikt reglerat i föreskrifter där. Detta känner alla jägare till.

För målskjutning finns däremot inga motsvarande lagregler, där är det respektive förbunds skjutreglemente som styr hur många patroner man får ladda sitt vapen med.

”Tillämpningsföreskrifter” innebär enligt Justitiedepartementet att myndigheten får rätt att utforma blanketter och liknande för sitt arbete. Det innebär inget carte blanche att tillföra vapenlagstiftningen, jaktlagstiftningen eller Naturvårdsverkets föreskrifter något materiellt eller påta sig befogenheter som inte är tilldelade Polismyndigheten genom ett bemyndigande.

Vid en muntlig förhandling SVF nyligen hade i Förvaltningsrätten i Jönköping bekräftade dessutom Polismyndighetens jurist att man inte hade något bemyndigande att avgöra vapens lämplighet för ändamålet. (Utan ett bemyndigande har en myndighet inte rätt att fatta beslut i ett ärende, enligt Migrationsöverdomstolen rättsfall MIG 2006-6.) Polismyndigheten har helt logiskt inte heller skrivit några föreskrifter om vapens lämplighet, väl vetandes att man saknar ett bemyndigande därtill.

Vapenlagstiftningen innehåller inga lagregler om jaktvapens lämplighet. Däremot har Naturvårdsverket sedan 1968 via Jaktlagen ett bemyndigande att avgöra jaktmedel. Det Polismyndigheten ska göra, vilket också har bekräftats av

dåvarande Regeringsrätten (numera Högsta Förvaltningsdomstolen) i rättsfallet RÅ 2010 ref 71, är att undersöka om Naturvårdsverket godkänner ett sökt vapen genom att det uppfyller kraven i verkets föreskrifter NFS 2002:18 (med senare tillägg). Om vapnet är godkänt enligt Naturvårdsverkets regler är det också godkänt enligt vapenlagstiftningen, ansåg Regeringsrätten. Det Polismyndigheten för övrigt ska kontrollera för jaktvapen är den sökandes personliga lämplighet och kvalifikationer (god vandel, jägarexamen, förvaring, vapengarderob).

Det är fortfarande vår lagstiftande församling Riksdagen och Regeringen som beslutar vilka typer av skjutvapen medborgarna får inneha och graderar kraven för innehav i relation till vapnets bedömda ”farlighet”. Låt oss i detta sammanhang betona att det inte är vapnen i sig som är det farliga, det är när fel hand håller i dem. T.ex. har helautomatiska skjutvapen extremt höga krav för innehav enligt Riksdagens gradering.

Dessutom har vi i Sverige (och i flera andra länder inom EU plus att det nu blir obligatoriskt inom EU) ett lagkrav på mycket god förvaring i godkända säkerhetsskåp SS 3492 (samma krav som för övrigt gällde för alla ritningar under tillverkning av JAS Gripen). Detta minimerar risken för att våra legala vapen hamnar i orätta händer. Vapenstöld är i själva verket mycket sällsynta i Sverige, enligt den vetenskapliga undersökning som Dr Erik Lakomaa har gjort. Du hittar den på <http://www.skyttesport.se/globalassets/svenska-skyttesportforbundet/information/kungorelser/safekeeping>

Vi måste hålla isär förhållandena i USA (med flera olika lagstiftningar beroende på delstat) och Sverige (som numera inkluderas i EU) eftersom vi har helt olika grundförutsättningar. I USA är det inskrivet i konstitutionen en rättighet att inneha vapen, i Sverige (och inom EU) är det ett medborgerligt förtroende. Det är så det ska vara, att legala vapen är registrerade och deras innehavare är kontrollerade. Det är därför klart missvisande att referera till händelser i USA vid bedömningen av svensk och europeisk vapenlagstiftning.

Någon hetsjakt eller personförföljelse har vi aldrig ägnat oss åt. Men vi granskar myndigheters agerande och lagföljsamhet vilket är en skyldighet för ”tredje statsmakten” (dvs pressen) och vi refererar detta i vår tidning Vapenägaren. Om du vill läsa mer om Polismyndigheten rekommenderar vi Stefan Holgerssons rapport ”Ursäktas, vi är faktiskt polisen och vi står över lagen”. Du hittar den på Internet på länken <https://liu.se/media/0-2018/07-dok/carer-rapport-stefan-holgersson.pdf>

Jag engagerade mig i SVF när jag insåg hur illa ställt det var med Polismyndighetens lagföljsamhet. Själv har jag aldrig haft några problem med mina ansökningar men det kan ju ha sin lilla förklaring ...

Ragnar Skanåker

Olympisk guldmedaljör och ordförande i SVF

Oklart om automatkrav ...

Vapenförordningen 2 kap 3 § listar vilka krav som ställs för att få vissa typer av vapen.

För jaktvapen ska man ha avlagt jägarexamen. (De som fick jaktvapen innan jägarexamen blev ett lagkrav behöver inte ta jägarexamen så länge de inte vill utöka jaktgarderoben utan behålla det de har, eller ersätta förslitna vapen med liknande.) Aktivitetsintyg krävs inte.

För enhands målskjutningsvapen krävs aktivt medlemskap i förening (som antingen själv är auktoriserad eller är ansluten till ett auktoriserat förbund) som har skytte med sökt vapen på sitt program, uppnådd ålder 18 år (undantag kan ges) samt avklarat kompetensprov - dessa anges i Fap 551-3 i bilaga 2. Aktivitetsintyg krävs. I Fap 551-3 anges dessutom att kompetensprovet får vara max 2 år gammalt.

För gevär krävs ANTINGEN att man är ordinarie hemvärnssoldat (tidigare stod det "hemvärnsman" men det har ändrats för att ingen könsdiskriminering ska finnas) ELLER aktiv medlem i förening (som själv är auktoriserad eller är ansluten till ett auktoriserat förbund) som har skytte med sökt vapen på sitt program, Aktivitetsintyg krävs och för den som är under 18 år krävs även intyg om skjutskicklighet och personlig lämplighet.

Men hur är det för helautomatiska vapen? Man ska ha fyllt 20 år (undantag får göras om det finns särskilda skäl) och vara aktiv medlem i förening vars verksamhet har betydelse för Försvarsmakten samt klarat kompetensprov = skjutskicklighet. Aktivitetsintyg krävs.

Tidigare angavs kompetensen som att man skulle inneha automatskyttemärket i guld.

Men ... det står efter senaste ändring-

en ingenting i lagtexten om att föreningen ifråga måste vara auktoriserad eller ansluten till något auktoriserat förbund. Helautomatskytte bedrivs faktiskt inom Svenska Skyttesportförbundet.

Kompetenskravet för helautomatiska vapen har av Rikspolisstyrelsen angetts i Fap 551-3, bilaga 2 som att man ska ha uppfyllt kraven för automatvapenmärket i guld under tre år. Det anges inte att dessa tre år måste vara i följd. Inte heller anges något om hur gammalt kompetensprovet får vara.

Det aktivitetsintyg som Polismyndigheten har på sin hemsida tar inte upp något om automatvapens kompetenskrav. Intyget är helt och hållet utformat för enhands målskjutningsvapen. Kanske har man

utgått från att automatvapenskyttet kommer att försvinna, eller i varje fall att man inte har för avsikt att bevilja några nya licenser på automatvapen för målskjutning. Detta är ju i linje med Polismyndighetens egen politiska agenda och med polisrektorn Doris Högnes vapenutredning SOU 2013:7 där hon ansåg att målskjutning med automatvapen skulle förbjudas. Man kunde få licens för samling, dock.

Men det finns inget lagkrav på att man måste använda den blankett för aktivitetsintyg som Polismyndigheten har på sin hemsida. Det finns ingen föreskrift som kräver detta. Så det går bra att skriva för hand på ett rutigt papper, om man så vill.

Pär Herrman

Clang & Juhbel

Clang

Juhbel

- Han vill ha licens på ett helautomatiskt vapen för målskjutning
- Jaha, är han medlem i en auktoriserad förening då?
- Nä, han säger att det inte krävs enligt Vapenförordningen, bara att verksamheten är av betydelse för Försvarsmakten ...

- Jaså, men har han klarat kompetensprovet då?
- Han har tagit guldmärket flera år tidigare och minst fem gånger ...
- Ja, men ett guldmärkesprov får ju inte vara äldre än två år
- Det går väl inte om han ska ha tre års prov?
- Det har inte med saken att göra, då ska det vara de senaste tre åren ...
- Han säger att det inte står så i Fappen ...
- Va fan ... uppfyller han inte någon av våra regler ???
- Nä ... suck ... varför kan han inte spela ishockey i stället

Polisens nya leksak

Polisen har på prov ett så kallat elchocksvapen. Vad SVF förstår ska detta vara ett steg mellan batongen och tjänstepistolen. Alltså användas när batongen inte räcker till men verkanseld är för kraftigt.

Detta elchocksvapen har under 2018 använts vid totalt 334 tillfällen. Vid 127 av dessa tillfällen har elchocksvapnet avfyrats, vid 95 tillfällen har vapnet givit ”drivstöt” och vid resterande 112 tillfällen har laserfunktionen använts.

Enligt Polisen har vapnet vid dessa 334 tillfällen använts vid 214 tillfällen där våld eller hot om våld funnits (och följaktligen vid $334 - 214 = 124$ tillfällen där det inte varit fråga om våld eller hot om våld). Av de 214 tillfällena redovisas att i 59 fall var knivar eller andra stickföremål involverande.

Slutsats måste bli att vid 334 tillfällen räckte inte batongen utan valet hade varit tjänstevapnet om inte detta elchocksvapen funnits?

Det är inte utan att det kan misstänkas ett visst överutnyttjande av denna nya leksak för att tämja Polisens antagonister. Vi minns när så kallade chockgranater provades under en tvåårsperiod. Svensk polis använde över 50 chockgranater under dessa år, norsk använde 2 st och finsk använde endast 1 st.

Vi kan hoppas på att få se någon statistik över elchocksvapens nyttjande i Sverige jämfört med andra länders polis...

Pär Herrman

Verkställighetsföreskrift saknas ...

Polisen i vissa distrikt har börjat att kräva in uppgifter om magasinskapacitet för halvautomatiska vapen trots att det inte är ett obligatorisk krav enligt Vapenförordningen. Kanske detta är en förberedelse inför införlivandet av de tvingande EU reglerna men mer troligt är att det är Polismyndighetens egna påhittade regler. Det är många uppgifter som Polismyndigheten vill ha som inte har stöd i lag, inte bara magasinskapacitet. I de webbaserade ansökningsformulären som ska underlätta ansökningsförfarandet dryper det av olika påstående och obligatoriska uppgifter som inte har lagstöd. Om någon vill markera mot Polismyndighetens bristande lagföljsamhet är det bara att fråga: ”Med vilket lagstöd efterfrågas uppgifterna?” Utan lagstöd behövs inte uppgifterna för att ärendet ska behandlas. Dock får man då räkna med en omgång i förvaltningsrätterna och 2-3 års väntan.

Det vore på tiden att Polismyndigheten börjar respektera lagar och förordningar i stället för att hitta på en mängd egna regler. Bristen på respekt för instansordningen, demokrati och lagföljsamhet är numera inbyggd i Polismyndighetens arbetsätt.

Den instans som har till uppgift att ha tillsyn över myndigheter är JO, men det är en tandlös hund som knappt kan skälla, en hund i husses koppel. Tyvärr är det ingen i myndig-

Att sälja ett vapen på en auktion är många gånger en bättre idé än att lösa in eller skrota det. Inlämning pågår kontinuerligt för kommande auktioner.

hetsställning som ens bryr sig om en JO-anmälan. SVF har en förhoppning att via förvaltningsdomstolar kunna få någon fason på Polismyndighetens bristande lagföljsamhet. Vi är redan på god väg vad gäller Polismyndighetens förkärlek att skriva villkor på licenserna som inte har stöd i lag. Till nästa nummer av Vapenägarren kommer en djupdykning i Polismyndighetens formulär för ansökan om vapenlicens och föreningsintyg.

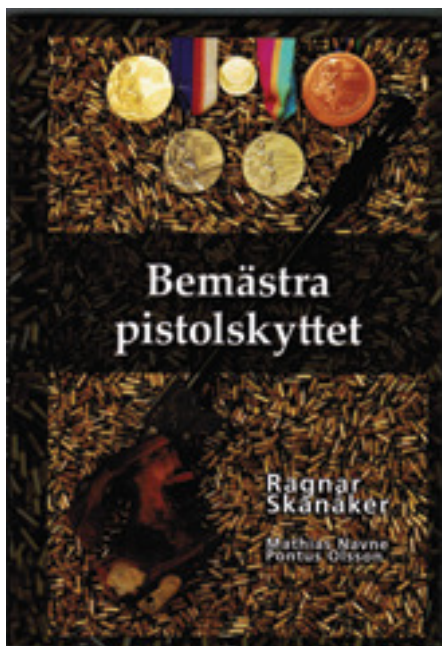
För att Polismyndigheten ska kunna kräva att en av myndigheten framtagen blankett måste användas så ska myndigheten först skriva en verkställighetsföreskrift som inkluderar blanketten ifråga. Sådan föreskrift saknas för licensansökan och föreningsintyg varför det idag inte finns något lagkrav på att använda Polismyndighetens blanketter, det ska fungera lika bra att skriva för hand på ett linjerat papper. Så länge som alla uppgifter enligt Vapenlagen och Vapenförordningen finns med kan inte Polismyndigheten neka att ta emot ansökan och behandla den.

Pär Herrman

**Artiklar som kan köpas från SVF.
Beloppet insättes på pg 341602-1.
Skriv vad som önskas!**

Ragnar Skanåkers DVD-film
Filmen visades i TV hösten 2012.
Pris 150 kr.
Porto ingår

**Ragnars nya skyttebok - en
bibel för målskytten !**

EXTRA:

**Pris 320 kr + porto 45 kr
1 ex av "Nio OS - nästan"
levereras med som bonus.
Jättebra även som present ..**

Visa din tillhörighet!

Vår logo finns som

- tygmärke 65x50 mm pris kr 20
- klistermärke 80x60 mm, 2 st 25
- pin 19x15 mm 10

Porto ingår.

Ragnar Skanåkers skytteglasögon.

Med keps, glas i två styrkor medföljer.

Pris 1100 kr

Porto ingår

För att få rätt styrka är det bäst att
tala med Ragnar innan leverans.

Fin present!

Ragnar berättar om sitt färg-
starka och händelserika liv.

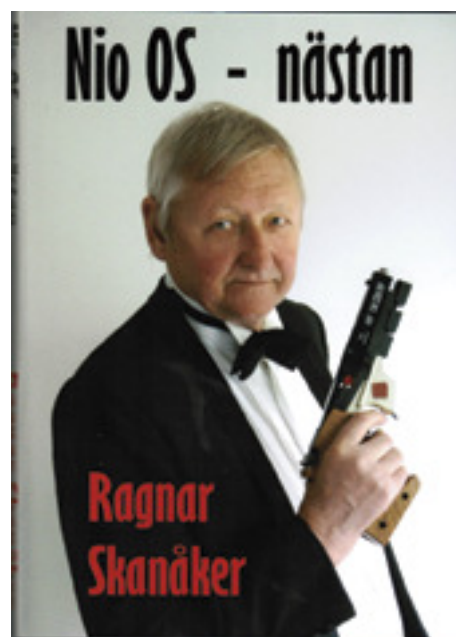
Pris 195 kr + porto 40 kr

En läsares recension:

Jag läser mycket böcker. Men det
är första gången jag sträckläser
utan uppehåll 187 sidor. (Från
pärm till pärm).

Jag fastnade i denna bok och i en
karriär som blev så framgångsrik.
I avsnittet MEDLEMSVÅRD,
tar han upp sådant som jag skulle
vilja uppleva i den klubb jag till-
hör. "tänkvärt"

Rolf Brink

**Alla har något att ta till sig i denna bok. Här finns
förklaringen varför det där skottet som kändes per-
fekt ändå bara blev en nia ...**

**Skytteformer och regler går igenom, liksom även rent
grundläggande instruktioner om ställningar, grepp
och att välja vapen.**

**Träningsprogram, inte bara för skjutarmen utan för
hela kroppen - och för knoppen! Mental träning är
oerhört viktig för skytten. Man måste vara i balans
för att kunna prestera på topp.**

**Det är en bok som borde finnas på varje skyttefören-
ing och i varje skytts bokhylla. Både den erfarne skyt-
ten och nybörjaren har något att hämta av de lärdo-
mar som landets mest erfarne skytt serverar !**

Boken finns även på engelska.

Svenska Earprotect AB

Vi skyddar din hörsel

2000-talets nya mjuka sköna och behagliga personligt formgjutna hörselskydd som automatiskt följer och varierar efter bullernivån tack vare ett unikt filter.

Svenska Earprotect AB • info@earpro.se • www.earpro.se • Tel: 0451-155 95

Ordförståelse ...

- I går sköt jag en hare med gevär på hundra meter.
- Är ditt gevär så långt?
- Nej, jag menar att jag sköt med gevär en hare på hundra meter.
- Jaså? Finns det så stora harar?
- Nej! Jag sköt på hundra meter en hare med gevär.
- Då hade du tur att inte haren sköt först!

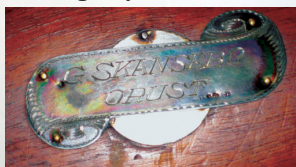
JO:s Vapen

Tel 070-5339997

Köper allt i begagnade vapen; gevär, pistoler & revolverar samt blankvapen och militaria

Geväret på bilden har tillhört Georg Skansebo, ordförande i Orust PK, som avled i december 2006. Georg var en känd tävlingsskytt

Rolf
har en
hemsida
adress

www.svartkrutsroffe.se

Är du intresserad av svartkrutsvapen så kommer du säkert att hitta något som du tycker om där.
Titta in på den sidan!

Miljönissar attackerar ammo ...

ECHA (European Chemicals Agency, den europeiska kemikaliemyndigheten som ska genomföra EU:s banbrytande kemikalielagstiftning) har presenterat en studie om bly men den fyller inte kraven på ett vetenskapligt arbete. Så t.ex. är källor bristfälligt angivna.

Man refererar till en finsk studie att skjutbanor skulle förorena grundvattnet men inga mätningar av blyhalt i vatten hade gjorts i denna studie. Studien menar att 3 av Finlands över 2000 skjutbanor skulle ha förorenat så att de gav hälsorisker.

En tjeckisk studie som gjorde mätningar visade att inga kulor trängde djupare in än 30 cm.

Det är välkänt att sjöfågel som pickar i sig blyhagel kan dö av detta. Asätande rovfåglar som äter sådana lik får också skador och kan dö. Om även andra rovfåglar har skadats saknas studie av. Man har endast utgått från att det är ammo som är boven i dramat.

ECHA hävdar att däggdjur har skadats av att äta grödor från kontaminerade fält. Ingen fullständig studie finns tillgänglig om detta.

Människor som äter skjutet vilt kan skadas. Om man tar bort kulan finns det rester i kulområdet.

ECHA påstår utan bevis eller källa att bly är skadligt oavsett mängden. Deras källor anger endast ett vedertaget område nämligen utvecklingen av nervsystemet hos barn. Genomsnittssamerikanen har en blynivå i blodet av 2,58 mikrogram/dl. Det finns inga studier som visar på hälsorisker hos vuxna. Amerikansk toleransnivå är 5 mikrogram/dl, för vuxna 10 mikrogram/dl.

Överföring från skjutet vilt till människa: ECHA medger att man inte studerat detta ”eftersom allt bly är skadligt”. Man har tagit uppgifter från en miljöpanel. Detta fyller inte en vetenskaplig standard.

En studie bland italienska jägare har visat att de som äter skjutet vilt har högre blyhalt i blodet (0,9 – 6,1 mikrogram/dl) än folk som inte äter skjutet vilt (1,0 – 5,3 mikrogram/dl). Det ligger fortfarande inom toleransen. Jägarna själva hade förhöjd blyhalt men deras familjer och vänner hade det inte, trots att även de åt skjutet vilt. Studien förmodar att orsaken kan vara annat än viltet, t.ex. hantering av ammo, andas in blyångor vid skjutningen.

En svensk studie Pain et al. 2010 visar att blyfragment påträffas upp till 4,5 cm runt sårkanalen och i mindre utsträckning upp till 10 cm runt sårkanalen. Detta område skäres bort vid slakten. Simulerad matsmältning visade att metalliskt bly upptogs till mindre än 1%. ECHA-rapporten verkar här ha avsiktligt utelämnat fakta, att daglig konsumtion kunde överskrida WHO:s rekommendation om max daglig dos för barn 25 mikrogram per kg kroppsvikt vilket enligt studien skulle ske endast med två sorters kött. Om köttet konsumeras endast en gång per vecka uppnås

aldrig någon skadlig dos. ECHA har avsiktligt utelämnat detta. OBS att ECHAs påstådda hälsorisk är skälet för att man vill totalförbjuda blyammo.

Studien visar att mängden metalliskt bly som absorberas i människans matsmältning inte utgör någon risk för vuxna. Endast för barn och gravida kvinnor bör konsumtion av skjutet vilt undvikas (eller ersättas av vilt skjutet med blyfri ammo).

Hälsorisker på skjutbana: En omfattande studie som ECHA refererar till hittade stor blyförorening i luften vid skjutbanor med motsvarande hög blyhalt i blodet hos skyttar, upp till 125 mikrogram/dl för skytteinstruktörer. Men en annan studie från 1989 som man refererar till visade att denna förorening kunde elimineras till 95-97% genom att man använde blyfria tändhattar och mantlade kulor. Tekniken är välkänd och en nyare studie rekommenderas för att se hur läget är idag.

Alternativ ammo: ECHA har inte gjort någon studie av blyfri ammo, man refererar endast till en studie av AMEC från 2012 som anger en beräknad kostnad på 190 miljoner Euro per år, samt en studie av COWI från 2004 som beräknar kostnaden till 220-370 miljoner Euro per år. Den senare anser att det är vapenägarna som ska stå för detta genom högre ammopriser och noterar samtidigt att det inte gjorts någon studie på tenn, vismut och tungsten och deras giftighet i vatten och jord.

ECHA-rapporten har en del andra tankar:

- stålammo förlorar energi snabbare på längre avstånd. Man vill lösa detta genom att rekommendera att det skjuts på kortare avstånd.
- ett av skälen att förbjuda bly är att jägare föredrar det, om det finns tillgängligt
- i stället för totalförbud kan man genom att marknaden inte har några alternativ tvinga jägare att använda blyfri ammo och tillverkare ska förbjudas att tillverka blyammo

Mjukt stål: Stålhagelammo finns på marknaden och kan konkurrera med blyhagelammo. Effektförlust på längre håll ska motverkas enligt ovan. Grövre stålhagel rekommenderas. Det ger färre projektiler per patron vilket kan resultera i dålig dödande förmåga (minst 5 hagel krävs).

AMEC-studien beräknar att 95% av vapnen behöver testas för stålammo. Omkring 15% kommer inte att klara omklassningen (och riskerar att skadas i testet). ECHA-rapporten slätar över detta och säger endast att några vapen kan behöva omklassas. Man påstår sig ha uttalanden från icke namngivna tillverkare att vapen tillverkade efter 1970 tål stålammo utan att behöva omklassas. Man bör kolla med sin leverantör.

COWI-studien nämner en annan nackdel. Stålammo tränger djupt in i trävirket och kan skada sågverktyg. Många skogsägare förbjuder därför stålammo i sina skogar. ECHA utesluter detta helt.

COWI-studien varnar också för ökad rikoschetterisk med stålammo. Detta kan skada jägare och kan kräva ombyggnad av skjutbanor. Även detta uteslutes helt av ECHA.

Vismut: har en täthet av 9,7 g/cm³, således lite lättare än bly (11,3 g/cm³ men tyngre än stål (7,9 g/cm³). Vismuts hårdhet är jämförbar med bly så vismutprojektiler sliter inte på pipan och ger inte rikoschetter, som stål. Huvudnackdel är kostnaden som är 3-5 gånger så hög.

Tungstenprojektiler tillverkas av plast med kärna av tungstenmjöl. Kan ur vikts- och hårdhetssynpunkt vara bra ersättning för bly. Men priset kan vara upp till 10 gånger högre.

Tenn: tenn är lättare än stål (7,3 g/cm³). Anses användbart enbart för .22 kantantända patroner och luftvapenprojektiler (COWI). I båda fallen innebär lättare projektilen klart kortare avstånd och mindre precision. Kostnad blir 1,5 till 6 gånger högre än bly.

Koppar och kopparlegeringar: har redan använts för solida metalljaktkulor. Tekniken är redan väl utvecklad och en del jägare föredrar dessa framför bly. Nackdelar är sämre precision på långa håll, lägre energi särskilt i mindre kalibrar och högre genomslagskraft pga hårdare material i kärnan. COWI-rapporten anger också att koppars giftighet i vatten är jämförbar med bly och i jord högre än för bly.

Fiskesänken: ECHA-rapporten dokumenterar tillfredsställande risken för sjöfågel med fiskesänken. Ett enda kan räcka för att döda en fågel. Fiskesänken är avsevärt större än blyhagel.

Risk för människa: ECHA hävdar utan att ange källa att det finns risker för människor att inandas blyångor vid gjutning av fiskesänken.

Skäl för EU att förbjuda: ECHA anger behov av att utöka skyddet för vattenfågel genom att förbjuda fiskesänken på samma sätt som redan nu blyammo är förbjuden i våtmarker.

Alternativ: COWI-studien tar upp tenn, tungsten, stål, zink och vismut som möjliga alternativ. Tyvärr har zink redan visat sig vara giftig, medan giftigheten hos vismut, tungsten och tenn inte har undersökts tillräckligt, som visas ovan.

ECHA-rapporten hävdar också att enligt EFTTA (European Fishing Tackle Trade Association) finns det inget godtagbart ersättningsmaterial för de minsta typerna av fiskesänken.

Kostnader: fiskesänken i alternativa material är jämförbara med kostnaderna för projektiler.

Socio-politiska aspekter: ECHA-rapporten utesluter allt utom totalförbud (t.ex. begränsade restriktioner, frivillig övergång

till blyfritt) och anser att ett totalförbud är den enklaste lösningen. COWI-rapporten däremot anser uttryckligen att det inte finns någon laglig bas för EU:s intervention när det gäller skjutbanor, eftersom blyföroreningar där är lokalt begränsade och kan lösas på nationell nivå.

ECHA-rapporten förnekar detta med förklaringen att ett EU-förbud är det lättaste sättet att få igenom en ändring. Intressant nog rekommenderar ECHA-rapporten att ikraftträdandet av förbud mot fiskesänken får tas på nationell nivå.

Ett av huvudskälen som ECHA-rapporten presenterar är hälsoskydd för skyttarna själva, dvs att skydda folk från dem själva, antingen de vill det eller inte. ECHA-rapporten går så långt i denna aspekt att man rekommenderar att överväga att även förbjuda hemgjutning av fiskesänken.

ECHA-rapporten anger att det kunde vara möjligt att göra undantag från blyammoförbud för professionella skyttar i olympiska grenar, för mynningsladdare och antika vapen samt kanske för någon mer person som kan motivera att han kan undantas.

ECHA-rapporten siktar helt på restriktioner för blyammo, med klar preferens för totalförbud. Den utesluter selektivt viktig information som finns i angivna källor (som t.ex. låg bioupptagning av metalliskt bly i människokroppen) och rapporterar endast aspekter som stödjer dess mål. Dessutom tolkar den vissa av källorna på ett missledande sätt (t.ex. anger att 1/3 av finska skjutbanor hade vattenföroreningsrisk och utelämnade det faktum att citerad studie baserades endast på just dessa skjutbanors närhet till vatten).

Dessutom är en del av rapporterna föråldrade (som t.ex. 1989-studien av bly i skjutångor på skjutbanor). Vidare har ungefär hälften av de i löptexten angivna källorna inte tagits med i källförteckningen i slutet. En student som skulle producera ett så slarvigt arbete på sina teser skulle inte ens tillåtas ta examen.

Därför rekommenderas EU-parlamentarikerna att inte bara begära klara bevis utan också en bekräftande oberoende studie som skulle säkerställa att utvärderingen blir objektiv och komplett. Endast då kan det Europeiska Parlamentet ta ett korrekt beslut om det föreslagna totalförbudet är i överensstämmelse med basreglerna om lagstiftning, särskilt principerna om legalitet, subsidiaritet och proportionalitet.

Det är inte objektivt att utgå från en tes ("Allt bly är giftigt") och sedan selektivt plocka fram sådant som stödjer denna tes och ignorera fakta som talar emot tesen. Då blir en studie inte vetenskaplig utan en partsinlaga.

Vilseledande eller okunnigt?

Rättsfallet RH 2018:16 refererar till en dom av 2018-03-01 i Hovrätten för Skåne och Blekinge i mål B2598-17. Domen är i bästa fall baserad på ren okunskap hos Polismyndighetens experter, i värsta fall ett medvetet vilseledande av rättsvisan.

Även om detta handlar om straffutmätning så kommer resultatet att påverka oss legala vapenägare när vi vill ha ett specifikt vapen. Polismyndigheten har länge velat påvisa att så kallade militära kalibrar/patroner inte är lämpliga för civil bruk.

I detta fall gällde frågan om en viss militär ammunition skulle klassas som särskilt farlig.

Bakgrunden var att en person hade ertappats i en trafikkontroll med både vapen och ammunition som vederbörande inte hade rätt att inneha.

Det var frågan om patronerna 7,65 (kan vara .32 ACP eller 7,65 Parabellum), 5,56 Nato (.223 Rem) och 7,62 Nato (308 Win) skulle betraktas som särskilt farliga. Samtliga kalibrar är välkända för dem som tävlar med pistol eller gevär och de är också vanliga för jakt. De finns upptagna i Naturvårdsverkets lista över hur patroner klassas.

Olika typer av ammunition

En expert från Polismyndigheten har gjort ett uttalande om dessa patroner:

"L.H. berättade bl.a. följande. Kulammunitionen är av tre kalibrar. Patronerna är helmantlade vilket innebär att de är avsedda att gå igenom föremål som hjälm, skyddsväst eller tunga kläder. Motsatsen är halvmantlad ammunition som är avsedd för jakt där projektilen ska gå in och expandera och avge energi. Patronerna i kaliber 5,56 mm och 7,62 är exempel på mycket kraftfull ammunition och avsedd för militära automatvapen.

De har hög hastighet, går rakt igenom en människokropp och ger chockverkan. Ammunitionen i kaliber 5,56 mm har stål kärnprojektil. Avsikten med stål kärnan är att den ska tränga igenom plåt och kraftiga skydd. Patronerna i kaliber 7,65 är mycket ovanliga och i huvudsak avsedda för pistol men passar även i en modell av rysk kulsprutepistol. Även denna ammunition har en hög hastighet och god penetreringsförmåga."

Domstolen slutsats om ammunitionens farlighet:

"Av utredningen framgår att kulpatronerna i kaliber 5,56 mm och 7,62 mm är avsedda för militära automatvapen. Vid ett innehav av ett sådant vapen hade vapenbrottet kunnat kvalificeras som grovt, oavsett övriga omständigheter (se 1 a § första stycket 2 vapenlagen). Kulammunition för sådana vapen bör därmed bedömas som särskilt farlig. Likaså får de helmantlade patronerna i kaliber 7,65 mm i detta sammanhang anses utgöra en särskilt farlig ammunition. Den saknar i princip lagligt användningsområde och passar bl.a. till en viss typ av kulsprutepistol."

För den insatte tävlingskytten finns en del varianter av så kallad 7,65 ammunition, den mer kända är 7,65 Parabellum. Men att någon av varianterna ska passa en rysk k-pist är okänt. Däremot har det funnits automatvapen för 7,65 Parabellum, alla från 1900-talets början och är mer samlarobjekt än av intresse för kriminella.

Vidare finns det faktiskt en rysk patron som är snarlik nämligen 7,62x23 från Rysslands tsartid som den sovjetiska staten bestämde år 1929 skulle fungera i såväl pistol som k-pist. Kanske det finns någon sådan k-pist kvar på museum.

Att helmantlade kulor skulle vara "farligare" än expanderade är troligen Polismyndigheten ensam om att tycka; till och med Genève-konventionen anser det motsatta. I jaktsammanhang måste vi skjuta med expanderande kulor för att minimera djurens lidande (så att döden inträffar hastigt). Helmantel är bara tillåtna för småvilt (ca 4-5 kilo levande vikt).

För övrigt penetrerar nog både .223 Rem och .308 Win de skyddsvästar som polisen använder till vardags oavsett vad för kula de skjuts med; västarna är ju främst till för att skydda mot stickvapen och dylikt.

Polismyndigheten har via sitt dravel och sin vilseledande information fått en dom som säger att patroner som används av militären är extra farliga och det är bara en tidsfråga innan avslag på licensansökningar ges med denna motivering. Man har redan använt det i Benelli MR1-fallet men tog tillbaka alla tekniska invändningar inför sittande kammarrätt ...

Pär Herrman